

VYZLEČENÁ Z KOŽE

Milica Mikulová

VYZLEČENÁ Z KOŽE

Milica Mikulová

Milica Mikulová

Vyzlečená z kože

2014

Autorské práva

Ekniu Vyzlečená z kože napísala © Milica Mikulová, MMXIV;
Obálka: © [Stanislav Hoferek](#), MMXIV; Vydavateľ elektronickej knihy: © [Druska Books](#).

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

ISBN: 978-80-89646-59-3

O knihe

Pred kým sa nehanbíte vyzliecť si košeľu? A pred kým zhodíte ešte viac? Ak poznáte ten pocit, stáť úplne nahí, no vôbec nie prázdni, s nasledujúcou zbierkou básní by ste si mohli rozumieť.

Texty s voľnou stavbou a jednoduchým, úderným jazykom vám predstavia svet, v ktorom je „všetko ako má byť“. Modrina v ňom nepotrebuje make-up, túžby už nechcú ospravedlnenie a láska sa tiež zaobíde bez vyznaní. Aj keď, komu z nás občas nenapadne spýtať sa: Lúbiš ma? Naozaj zostaneš? Najťažšie na prirodzenosti je možno poznanie odpovedí.

Veľmi pocitové básne sa však nedívajú do očí len vnútornému, ale aj vonkajšiemu. Zatiaľ čo jeden človek sa pred realitou niekedy zdráha v objatí, on sám chce pre svet rázne zobudenie z pokrivených rozprávok. Možno by sa potom dýchalo ľahšie obom.

Niektorí dlho váhajú, či ísť s kožou na trh. Milica Mikulová túto dilemu elegantne obišla – prišla rovno bez nej. Dajte si pozor, aby sa nedostala aj pod tú vašu.

Možno

Možno raz uvidím tvoju tvár ...budem počuť tvoj hlas Možno
raz nebudeš viac sám ...budeme hovoriť o „nás“
Keď zavriem oči, stále čakám ...do izby vkročíš pohladíš mi
líce dúfam v úsmev
čo na tvár skočí, ...padnú mihalnice chytíme ich medzi prsty
...želať si budeme ja teba, ty mňa
...v láske splynieme...

Čriepek

Dotýka sa ma

ani keby mráz prešiel atómami môjho srdca hľadím na
nepoškvrnený sneh za oknom ale každú vločku si nájde svoj
pes (biele nezostane ani svedomie) a ja mám zrazu byť ten
vodca čo prejde pustatinou všetkých pozemských miest
hľadajúc nelogický pocit

ktorý som vyčítala z tvojich viet čo si nikdy nevyslovil.

No zatažko je pánovi opustiť svoju pevnosť a ja viac
nevládzem sama vstať a ísť i keď viem, že ty si ten maličký
čriepek čo mal ešte do môjho života prísť (pre úplnosť)

každý tvoj neviditeľný úsmev všetky bozky vo vetre
vzbudzujú vo mne nádej

že /zrejme/ to skutočnosť je Stále nerozumiem, ako sa to
mohlo stať pri všetkých bezpečnostných opatreniach keď
povedal si „mám ťa rád“

a tým zovrel srdce moje vo svojich dlaniach